

KAPITOLA TŘETÍ

Zábava s kamarádkami

Poppy, Milly a Katie seděly u stolu s tetou Sofií a strejdou Markem a pochutnávaly si na Markových slavných špagetách s masovými kuličkami. Poppy se vždycky musela usmát, když oznámil, že bude vařit, protože uměl jen jedno jídlo. Tak pokaždé věděla, co může čekat. Svého strejdu milovala – byl zdejší veterinářem a choval se ke zvířatům báječně. Ráda s ním jezdila na návštěvy, když ho někdo zavolal, aby pomohl nemocnému nebo zraněnému zvířeti.

„Byli poníci dneska hodní?“ zeptal se zvědavě z opačné strany stolu.

„To tedy ne!“ vyhrkla Milly. „Jezdily jsme bez sedel a Joe mě shodil.“

Poppy skryla rukou svůj úsměv, protože si vzpomněla, jak legrační byl pohled na divoce rozšířené nozdry kaštanového poníka.

„Spadla jsi aspoň do koňského koblížku?“ zeptal se pobaveně Mark.

„To ne, ale byla jsem na něj tak našťvaná. Někdy je úžasný, a pak jde a udělá něco takového,“ stěžovala si Milly.

„Takže když jsi nepadla do koblihy, vlastně se nic nestalo, nebo ano?“

Milly se zasmála a Poppy se k ní přidala. To se jí na její kamarádce líbilo nejvíc – vždycky se první začala hihňat, i když to třeba byla ona, z koho si tropili legraci.

„Děvčata se dnes seznámila s Jessikou,“ řekla Sofie Markovi a přitom si natáčela špagety na vidličku. „Chudák holka si myslela, že ve stáji je myš, a bála se pak do sedlovny.“

Markovo obočí vystřelilo nahoru. „A jak ji to napadlo?“

Poppy byla zticha a ostatní také.

„Milly si z ní asi trochu udělala legraci,“ řekla Sofie.

„Ale ne, Milly, to snad ne!“ vykřikl Mark a všechny je zase rozesmál.

„Ona je hrozná,“ vyhrkla Milly s očima doširoka otevřenýma a položila vidličku. „Nemluví s námi, a dokonce nám zakázala, abychom se dotýkaly jejího koně.“

Poppy se podívala na tetu Sofii a viděla, že se mračí.

„Je prostě jiná, Milly,“ řekla teta. „Vy spolu vycházíte, protože jste si svým způsobem podobné, což je výborné, ale ráda bych, abyste s ní měly trochu trpělivosti. Je to pro mě důležité.“

„Ale ona nás nesnáší,“ namítla Poppy, která už nevydržela zůstat zticha. Nechápala, jak mají mít trpělivost s někým, kdo s nimi evidentně nechce mít nic společného. „Vím, že ji tady potřebuješ, teto, ale nenuť nás, abychom s ní trávil čas, prosím. Byla tak zlá na Katii, když tehdy vyhrála skokovou soutěž na tvých závodech, a chová se k nám, jako bychom byly...“

„Co?“ netrpělivě se zeptala Sofie.

Poppy měla rudé tváře, protože nevěděla co říct. Věděla, jak hloupé jsou její stížnosti na novou dívku.

„Prostě není milá,“ konečně zamumlala a přála si, aby její kamarádky také něco řekly.

Podívala se stranou a viděla, že Milly a Katie se upřeně dívají do svých talířů.

„Snad bude Jessica časem přívětivější,“ řekl strýček Mark. „Její maminka je taky pěkně otravná, tak mě to ani nepřekvapuje.“

„Marku!“ okřikla ho teta.

Vypadal provinile. Vstal, aby odnesl talíře a přitom mrkl na dívky. Poppy byla šťastná, že strýček vždycky nějak porozumí tomu, co má na mysli, a je na její straně. Pokud ale šlo o jezdeckou školu, šéfem tady byla teta. Takže když řekne, že Jessica zůstane, pak s tím nikdo nic nenadělá.

„Jen jí dejte šanci, děvčata, nic jiného nežádám,“ vyzvala je Sofie. „Vy tři jste toužily po poníkovi a staly se z vás skvělé malé jezdky díky tvrdé práci a vytrvalosti. Až pak jste dostaly své vlastní koně.“ Vzdechla, a Poppy si uvědomila, jak vypadá unaveně. „Jessica dostala drahého poníka dřív, než vůbec uměla jezdit, a její matka od ní očekává, že z ní bude výborná jezdka, protože má dokonalého koně. Zdání někdy klame. To je všechno, co vám k tomu řeknu.“

„Dobře,“ zamumlala Poppy. „Chtěla jsem ti jen říct, jaká je.“

„Ano, omlouvám se, paní D., už žádné žertíky,“ řekla Milly.